

Stockholm den 13 juni 2019

Göteborgs tingsrätt
404 83 Göteborg

Ansökan om stämning

Kärande:

Bill Persson

Ombud:

Juristen Rikard Samuelsson
Juristen Alexander Ottosson

Centrum för rättvisa
Box 2215
103 15 Stockholm

rikard.samuelsson@centrumfornattvisa.se
alexander.ottosson@centrumfornattvisa.se

Svarande:

Partille kommun, 212000-1272
433 82 Partille

Forum:

10 kap. 1 § första och tredje stycket
rättegångsbalken

Saken:

Skadestånd

1 YRKANDEN

- 1.1 Bill Persson yrkar att tingsrätten ska förplikta kommunen att till honom betala 656 564 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från dagen för delgivning av ansökan om stämning tills betalning sker.
- 1.2 Vidare yrkar Bill Persson ersättning för sina rättegångskostnader med ett belopp som kommer att anges senare.

2 VAD MÅLET HANDLAR OM

- 2.1 I samband med att kommunen antog en ny detaljplan för det område där Bill Persson bor tillfördes hans fastighet tre nya byggrätter. Bill Persson efterfrågade aldrig några ytterligare byggrätter utan dessa tillfördes fastigheten på kommunens initiativ. Kommunens åtgärder har varit ägnade att förmå honom att stycka av och sälja delar av fastigheten i linje med kommunens förtätningsplaner.
- 2.2 Vid antagandet av detaljplanen belastades fastighetsägarna i området samtidigt med s.k. gatukostnader avseende anläggning av gator, gatubelysning och gångvägar i området. Dessa kostnader fördelades mellan fastighetsägarna utifrån det antal byggrätter som fastigheterna tillfördes genom detaljplanen. Bill Persson ålades att betala sammanlagt 793 961 kr, varav 606 564 kr belöpte på fastighetens tre nya byggrätter.
- 2.3 Omständigheterna att kommunen har ålagt Bill Persson att betala gatukostnader samt försökt förmå honom att avstycka delar av sin befintliga fastighet och avyttra marken innebär en inskränkning i hans äganderätt. Frågan i målet är om inskränkning är proportionerlig och därmed förenlig med hans egendomsskydd

enligt 2 kap. 15 § regeringsformen och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen.

3 GRUNDER

- 3.1 I samband med att kommunen den 16 oktober 2012 beslutade att anta detaljplan för bostäder i området Hultet Södra har Bill Persson ålagts att betala gatukostnader om sammanlagt 793 961 kr. Kommunen har därefter, genom faktura den 19 december 2017, krävt att Bill Persson skulle betala kostnaderna senast den 30 januari 2018. Vid försenad betalning skulle kommunen debitera honom dröjsmålsränta enligt räntelagen.
- 3.2 Kommunens agerande har inneburit en inskränkning i Bill Perssons äganderätt enligt 2 kap. 15 § första stycket regeringsformen och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen. Inskränkningen består dels i att Bill Persson har tvingats att betala pengar och därmed avstå medel till kommunen, dels i att kommunens agerande har utgjort en påtryckning i syfte att förmå honom att avstycka delar av hans befintliga fastighet och avyttra marken.
- 3.3 Bill Persson har endast haft begränsad nytta av plangenomförandet och de nya gator som har anlagts i området. Eftersom han inte har för avsikt att förändra den befintliga fastigheten genom att avstycka mark till nybildade fastigheter har han inte heller någon omedelbar ekonomisk nytta av de nya byggrätter som tillförts fastigheten genom antagandet av detaljplanen.
- 3.4 De eventuella fördelar som kommunen har uppnått genom att ålägga Bill Persson gatukostnader med det aktuella beloppet och att kräva omedelbar betalning för dessa kostnader står inte i rimlig proportion till den olägenhet som har uppkommit för honom.

Kommunens agerande har inneburit en oskäligen börda för Bill Persson och har därmed utgjort en överträdelse av hans egendomsskydd i 2 kap. 15 § första stycket regeringsformen samt artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen.

- 3.5 Eftersom kommunen har tillämpat reglerna om gatukostnader i strid med överordnade normer har den också gjort sig skyldig till fel eller försummelse vid myndighetsutövning.
- 3.6 Bill Persson har rätt till ersättning för den skada som kommunens överträdelse av hans egendomsskydd har orsakat. Skadans storlek ska bestämmas till ett belopp motsvarande de gatukostnader som belöper på de nya byggrätter som Bill Perssons fastighet har tillförts, vilka uppgår till $(186\,956 + 186\,123 + 233\,485 =) 606\,564$ kr.
- 3.7 Överträdelsens art och omständigheterna i övrigt gör att Bill Persson även har rätt till ideellt skadestånd med 50 000 kr.

4 BAKGRUND

4.1 Partille kommun antar en detaljplan för området där Bill Perssons fastighet är belägen

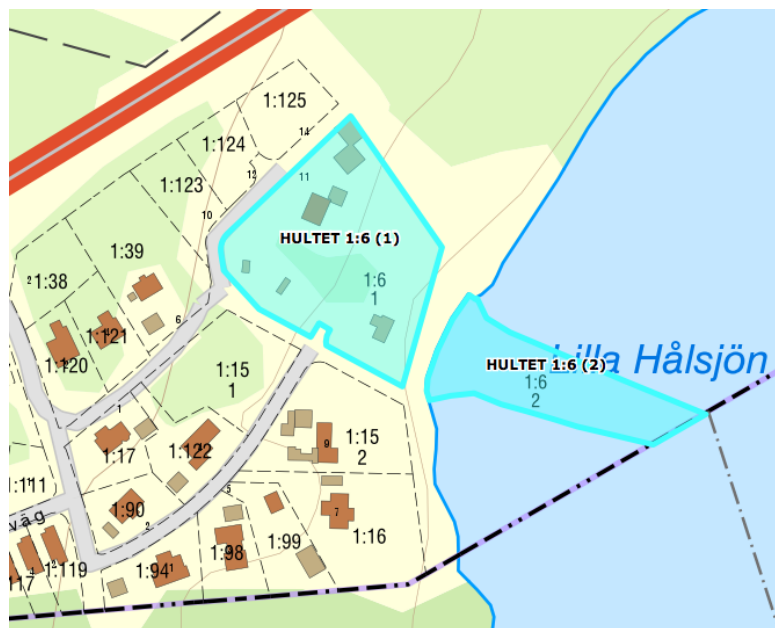
- 4.1.1 Bill Persson är pensionerad sjöman och har bott i sitt föräldrahem intill Lilla Hålsjön i Partille kommun sedan år 1954. Hans fastighet om drygt 6 000 m² har beteckningen Hultet 1:6. Sedan år 1993 bor även Bill Perssons dotter i ett eget hus på fastigheten.
- 4.1.2 Den 16 oktober 2012 antog kommunen en ny detaljplan för Hultet Södra, som är det område där Bill Perssons fastighet är belägen. Syftet med detaljplanen var att bygga ut kommunalt vatten och avlopp samt gator. Kommunen hade också för avsikt att åstadkomma en förtätning av bebyggelsen i området samt att

förbättra och säkerställa allmänhetens tillgång till Lilla Hålsjön. (Se s. 4 i Detaljplan för bostäder i Hultet, södra delen, Öjersjö, Planbeskrivning 2012-08-28, bilaga 1.)

4.2 Kommunen löser in delar av Bill Perssons fastighet och anlägger en gångväg för allmänheten längs med Lilla Hålsjön

4.2.1 Med stöd av den antagna detaljplanen tvångsinlöste kommunen 726 m² av Bill Perssons fastighet – som utgjorde strandtomt – och omvandlade marken till allmän plats. Kommunen anlade därefter en ca två meter bred grusgång längst med vattnet, ca sex meter från hans dotters hus. Gångvägen delar nu Bill Perssons fastighet i två och skiljer hans vattenrätt från fastigheten i övrigt samt avskärmar tomten från hans privata brygga.

4.2.2 Utöver strandtomten tvångsinlöste kommunen även två ytterligare markområden om sammanlagt 82 m² i syfte att bredda en väg och anlägga en pumpstation.

Bill Perssons fastighet efter kommunens inlösen av hans mark (Hultet 1:6[1] och 1:6[2])

4.3 Bill Persson överklagar inlösenersättningens storlek

- 4.3.1 För marken som Bill Persson tvingades avstå till kommunen fick han 881 950 kr i ersättning. Beloppet avsåg intrångsersättning för allmän platsmark, servitutsupplåtelse och ledningsrätt.
- 4.3.2 Det slutliga beloppet är dock ännu inte fastställt då Bill Persson alltjämt driver frågan om intrångsersättningens storlek i domstol. Han har fått delvis framgång i mark- och miljödomstolen, som har bedömt att intrångsersättningen ska bestämmas till sammanlagt 1 149 428 kr. (Se mark- och miljödomstolens dom den 16 februari 2018 i mål nr F 1857-17, bilaga 2.)
- 4.3.3 Bill Persson är emellertid av uppfattningen att han är berättigad till en betydligt högre intrångsersättning. Han har därför överklagat mark- och miljödomstolens dom till Mark- och miljööverdomstolen, som den 4 juni 2018 beslutade att meddela prövningstillstånd (Mark- och miljööverdomstolens mål nr F 2388-18). Målet är ännu inte avgjort.

4.4 Bill Persson åläggs att betala 793 961 kr i gatukostnader

- 4.4.1 För att kommunen skulle uppnå en förtätning av området angavs i detaljplanen att Bill Perssons fastighet skulle kunna styckas av för att skapa nya tomter i enlighet med plankartan. Detaljplanen medger en möjlig avstyckning av fastigheten med tillkommande byggrätter i syfte att sammanlagt fyra tomter ska kunna bildas och bostadsbyggnader uppföras. Genom detaljplanen tillfördes Bill Perssons fastighet därför tre nya byggrätter. (Se plankarta, bilaga 3.)
- 4.4.2 En detaljplan utgör grund för en kommun att ta ut kostnader för finansiering av gator och allmänna platser i området, s.k. gatukostnader. I Bill Perssons fall uppgick de totala kostnader som

kommunen valde att ta ut av fastighetsägarna i området till 8 906 000 kr (se s. 3 i förslag till fördelning av gatukostnader för bostäder i Hultet Södra, bilaga 4). Av detta belopp ålades Bill Persson att betala sammanlagt 793 961 kr, varav 606 564 kr belöpte på de tre tillkommande byggrätterna (se debitering av gatukostnader för Hultet Södra, bilaga 5).

- 4.4.3 Kommunens uttag av gatukostnader skulle användas till att finansiera kostnader för anläggning av gator, belysning och iordningställande av naturmark – men även för att finansiera intrångsersättningar för mark, tomtanläggningar och fastighetsbildningskostnader. Bill Persson ålades alltså i praktiken att betala en del av sin egen intrångsersättning. (Se s. 2 i förslag till fördelning av gatukostnader för bostäder i Hultet Södra, bilaga 4.)
- 4.4.4 En faktura avseende gatukostnaderna skickades till Bill Persson den 19 december 2017 och förföll till betalning den 30 januari 2018. Enligt fakturan skulle han debiteras dröjsmålsränta enligt räntelagen vid försenad betalning. För undvika ytterligare kostnader valde Bill Persson att betala fakturan under bestridande. (Se faktura, bilaga 6.)
- 4.4.5 Anledningen till att Bill Persson överhuvudtaget hade råd att betala fakturan var den intrångsersättning han fått av kommunen då den tvångsinlöste en del av hans fastighet.

5 RÄTTSLIG ARGUMENTATION

5.1 Allmänt om kommunens möjligheter att belasta fastighetsägare med gatukostnader

- 5.1.1 Kommunen inledde ärendet om fördelning av gatukostnader före den 2 maj 2011, då den nu gällande plan- och bygglagen (2010:900) trädde i kraft. Bill Perssons skyldighet att betala gatu-

kostnader har därför bestämts enligt bestämmelserna i äldre plan- och bygglagen (1987:10).

- 5.1.2 Av 6 kap. 31 § första och andra styckena äldre plan- och bygglagen följer att kommunen, om den i egenskap av huvudman ska anlägga eller förbättra gator, får besluta att kostnader för sådana åtgärder som är avsedda att tillgodose ett visst områdes behov av allmänna platser och av anordningar som normalt hör till allmänna platser ska betalas av ägarna till fastigheterna inom området. Av samma bestämmelse följer att kostnaderna ska fördelas mellan fastigheterna efter skälig och rättvis grund.
- 5.1.3 Utgångspunkten är att fastighetsägarens skyldighet att betala gatukostnaderna inträder vid den tidpunkt då den anläggning som ersättningen avser kan användas för avsett ändamål, dvs. när den är färdigställd (6 kap. 35 § första stycket äldre plan- och bygglagen). Ersättningen ska då betalas när kommunen begär det (andra stycket samma bestämmelse).
- 5.1.4 Av bestämmelserna i 6 kap. 31 och 35 §§ äldre plan- och bygglagen – som i princip har överförts oförändrade till nu gällande plan- och bygglag – följer alltså att kommunen kan välja att ta ut kostnaderna för att anlägga eller förbättra gator eller andra allmänna platser av ägarna till fastigheterna i ett visst område, samt att kommunen i så fall också själv beslutar om när ersättningen för kostnaderna ska betalas av fastighetsägarna.
- 5.1.5 I sammanhanget bör det framhållas att det är ovanligt att kommuner överhuvudtaget väljer att ta ut gatukostnader av enskilda. Av undersökningar framgår att det endast är ett trettiotal av Sveriges sammanlagt 290 kommuner som tar ut gatukostnader av fastighetsägare. Det har då visat sig vara sällsynt att enskilda fastighetsägare debiteras gatukostnader som överstiger 100 000 kr.

Endast i ett fåtal fall har de debiterade kostnaderna överstigit 250 000 kr. (Se SOU 2012:91 s. 122 ff.)

5.2 Allmänt om egendomsskyddet i regeringsformen och Europakonventionen

5.2.1 Enligt 2 kap. 15 § första stycket regeringsformen är vars och ens egendom tryggad bl.a. genom att ingen kan tvingas avstå sin egendom till det allmänna genom expropriation eller något annat sådant förfarande, utom när det krävs för att tillgodose angelägna allmänna intressen. Vidare följer det av artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen att varje fysisk eller juridisk person har rätt till respekt för sin egendom.

5.2.2 Frågan om det allmänna har överträtt den enskildes egendomsskydd innefattar en prövning i fyra led. Prövningen avser om den enskildes äganderätt har inskränkts, om inskränkningen har skett med stöd i lag och i ett allmänt intresse samt om den är proportionerlig (se t.ex. rättsfallet NJA 2013 s. 350 p. 11).

5.2.3 Prövningsordningen är i princip densamma enligt regeringsformen och Europakonventionen, med den skillnaden att regeringsformen kräver att åtgärden ska tillgodose ett *angeläget* allmänt intresse (se rättsfallet ”Parkfastigheten” NJA 2018 s. 753 p. 15).

5.3 Närmare om proportionalitetsbedömningen vid äganderättsinskränkningar

5.3.1 Av bestämmelsen i 2 kap. 15 § första stycket regeringsformen och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen följer alltså ett krav på att en proportionalitetsprövning ska göras i varje enskilt fall då det allmänna inskränker den enskildes äganderätt (se ”Parkfastigheten” p. 20 och 21 med vidare hänvisningar. Jfr även

Danelius, Mänskliga rättigheter i europeisk praxis, 5 uppl., 2015, s. 595).

5.3.2 En proportionalitetsbedömning omfattar en prövning i tre led. Prövningen avser om det aktuella ingreppet är ägnat att tillgodose det avsedda ändamålet (ändamålsenlighet), om ingreppet är nödvändigt för att uppnå det avsedda ändamålet eller om det finns likvärdiga, mindre ingripande alternativ (nödvändighet) och slutligen om den fördel som det allmänna vinner står i rimlig proportion till den skada som ingreppet orsakar den enskilde (proportionalitet i strikt mening). (Se ”Parkfastigheten” p. 23.)

5.3.3 Kravet på att ingreppet måste vara proportionerligt i strikt mening innebär att det måste finnas en rimlig balans mellan de allmänna och enskilda intressen som aktualiseras vid ingreppet samt att ingreppet inte får genomföras på ett sådant sätt att det innebär en oskälig börda för den enskilde (se ”Parkfastigheten” p. 17 samt Danelius, Mänskliga rättigheter i europeisk praxis, 5 uppl., 2015, s. 581).

5.4 Kommunens uttag av gatukostnader har utgjort en inskränkning i Bill Perssons äganderätt

5.4.1 Genom att kommunen har påfört Bill Persson gatukostnader har han tvingats att avstå en del av sina medel till kommunen. Kommunens beslut att ta ut gatukostnader är därför en inskränkning i Bill Perssons äganderätt enligt 2 kap. 15 § första stycket regeringsformen och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen.

5.4.2 Kommunens agerande har också utgjort en påtryckning mot Bill Persson som har varit ägnad att förmå honom att avstycka delar av sin befintliga fastighet och avyttra marken. Detta agerande är att

betrakta som en inskränkning i hans rätt till respekt för sin egendom enligt artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen.

5.5 Kommunens uttag av gatukostnader har inneburit en oskälig börda för Bill Persson och utgjort en oproportionerlig inskränkning av hans äganderätt

5.5.1 Kommunens inskränkning i Bill Perssons äganderätt har visserligen haft stöd i lag och får anses ha skett i ett allmänt intresse. Bill Persson anser dock att inskränkningen inte uppfyller kraven på proportionalitet i strikt mening.

5.5.2 Vid bedömningen av om kommunens inskränkning av Bill Perssons äganderätt uppfyller kraven på proportionalitet i strikt mening måste det till att börja med beaktas att kommunen har påfört honom gatukostnader om sammanlagt 793 961 kr. Det rör sig alltså om ett betydande belopp för en privatperson. Beloppet är också avsevärt högre än de belopp som kommuner vanligtvis debiterar i de fall det är aktuellt att ta ut gatukostnader av enskilda fastighetsägare.

5.5.3 Bill Perssons uppfattning är att han inte har någon omedelbar nytta av plangenomförandet och de nya gator som har anlagts i området. Vidare har han inte och har aldrig haft någon avsikt att förändra sin befintliga fastighet genom att avstycka mark till nybildade fastigheter. Han har därför inte heller någon omedelbar ekonomisk nytta av de tre ytterligare byggrätter som hans fastighet har tillförts genom detaljplanen.

5.5.4 Enligt Bill Persson framstår det överhuvudtaget som osäkert hur stor ekonomisk nytta han eventuellt har av byggrätterna eftersom det är först vid en fastighetsreglering som det kan avgöras hur den

befintliga fastigheten kan delas och hur många nya tomter som i så fall kan bildas.

- 5.5.5 Sammanfattningsvis har kommunen alltså krävt Bill Persson på betalning för gatukostnader med ett mycket stort belopp trots att han endast har begränsad nytta av de åtgärder som har vidtagits i området. Det har också skett vid en tidpunkt då han ännu inte har fått någon ekonomisk nytta av de byggrätter hans fastighet har tillförts och då den ekonomiska nyttan av byggrätterna dessutom framstår som osäker.
- 5.5.6 Kommunens intresse av att kräva Bill Persson på betalning för gatukostnaderna innan han har kunnat tillgodogöra sig nyttan av de byggrätter som fastigheten tillförts samt intresset av att åstadkomma en förtätning av bebyggelsen i enlighet med detaljplanen kan inte anses stå i rimlig proportion till de olägenheter som uppstår för Bill Persson. Kommunen borde ha avvaktat med att kräva betalning för gatukostnaderna till dess byggrätterna realiserats. Hans uppfattning är därför att kommunens agerande har gett upphov till en oskälig börda för honom och att åtgärderna brister i kravet på proportionalitet.
- 5.5.7 Kommunens agerande utgör därför en överträdelse av Bill Perssons egendomsskydd enligt 2 kap. 15 § första stycket regeringsformen och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen.

5.6 Bill Persson har rätt till skadestånd för överträdelsen

5.6.1 *Bill Persson har i första hand rätt till skadestånd med stöd av 2 kap. 15 § första stycket regeringsformen*

- 5.6.1.1 Av Högsta domstolens praxis får anses följa att mål om rättigheter som skyddas av både regeringsformen och Europakonventionen i första hand ska prövas utifrån bestämmelserna i regeringsformen

(se t.ex. rättsfallen NJA 2005 s. 805, NJA 2012 s. 400 och ”Parkfastigheten”).

- 5.6.1.2 Högsta domstolens har i de s.k. medborgarskapsfallen (”Medborgarskapet I” NJA 2014 s. 323 och ”Medborgarskapet II” NJA 2018 s. 103) slagit fast att skadestånd kan utgå direkt med stöd av bestämmelsen i 2 kap. 7 § regeringsformen. Bill Perssons uppfattning är att samma princip bör gälla vid överträdelse av egendomsskyddet i 2 kap. 15 § första stycket regeringsformen. Skälen för detta är följande.
- 5.6.1.3 Bestämmelsen i 2 kap. 15 § första stycket regeringsformen infördes i syfte att närmare precisera det egendomsskydd som Europakonventionen anger (se prop. 1993/94:117 s. 15). En grundtanke vid införandet var att Europadomstolen skulle komma att beakta grundlagsbestämmelsen vid prövningen av mål mot Sverige och att den som anser att egendomsskyddet har kränkts skulle kunna få saken prövad i nationell domstol (se Holmberg m.fl., Regeringsformen, Zeteo, den 13 maj 2016, kommentaren till 2 kap. 15 §).
- 5.6.1.4 Även om bestämmelsen i 2 kap. 15 § andra stycket regeringsformen främst riktar sig till lagstiftaren har den utformats på ett sådant sätt att enskilda kan åberopa den i rättstvister mot staten. Genom rättsfallet NJA 2007 s. 695, som rörde tolkningen av en ersättningsbestämmelse i expropriationslagen (1972:719), har Högsta domstolen slagit fast att bestämmelsen innebär ett krav på att *varje förlust* till följd av att någon tvingas avstå egendom måste ersättas – om än inte alltid fullt ut.
- 5.6.1.5 På liknande sätt har Högsta domstolen i rättsfallet NJA 2014 s. 332 – som rörde frågan om staten var ersättningsskyldig gentemot ett antal fiskare för den ekonomiska förlust som uppkommit till följd av vissa fiskeförbud – slagit fast att bestämmelsen i 2 kap. 15 §

andra stycket regeringsformen ger uttryck för en allmän rättsgrundsats om rätt till ersättning vid rådhetsinskränkningar.

- 5.6.1.6 Mot denna bakgrund har det ansetts att överträdelser av bestämmelsen i 2 kap. 15 § regeringsformen även skulle kunna grunda skadeståndsskyldighet för staten (se Bengtsson m.fl., Skadeståndslagen, Zeteo, 6 uppl., 2018, kommentaren till 1 kap. 1 §. Jämför även Andersson, RF och ersättningsrätten i De Lege, 2014, s. 109).
- 5.6.1.7 Med hänsyn till att överträdelser av Europakonventionens bestämmelse om egendomsskydd kan medföra skadeståndsskyldighet för staten – samt att syftet med bestämmelsen i 2 kap. 15 § regeringsformen var att precisera det egendomsskydd som Europakonventionen anger – framstår det som följdriktigt att knyta en sådan skadeståndssanktion även till regeringsformens egendomsskydd.
- 5.6.1.8 Bill Perssons uppfattning är därför att han har rätt till skadestånd direkt med stöd av bestämmelsen i 2 kap. 15 § första stycket regeringsformen.
- 5.6.2 *Bill Persson har i andra hand rätt till skadestånd med stöd av 3 kap. 2 § skadeståndslagen*
- 5.6.2.1 I de fall där det allmänna har överträtt enskildas rättigheter enligt Europakonventionen har Högsta domstolen uttalat att skadeståndsfrågan i första hand ska prövas enligt bestämmelserna om det allmännas skadeståndsansvar i 3 kap. 2 § skadeståndslagen. Bestämmelsen ska då tolkas konventionskonformt, vilket kan innebära att vissa i lagmotiv, praxis eller doktrin antagna begränsningar i tillämpningsområdet inte upprätthålls. (Se

rättsfallen ”Finanschefen på ICS” NJA 2005 s. 462 och NJA 2007 s. 295.)

- 5.6.2.2 För att ersättning ska kunna ges ut med stöd av 3 kap. 2 § skadeståndslagen krävs dock att överträdelsen beror på fel eller försummelse vid myndighetsutövning. Bestämmelsen förutsätter alltså vållande från det allmännas sida, varvid bedömningen måste relateras till beslutssituationen. (Se rättsfallet NJA 2013 s. 842 p. 33 och 34.)
- 5.6.2.3 Omständigheten att det allmänna har gjort sig skyldig till en konventionsöverträdelse – utan att det föreligger sådant vållande som avses i 3 kap. 2 § skadeståndslagen – utesluter emellertid inte att det allmänna ändå kan åläggas skadeståndsskyldighet. I ett sådant fall kan skadestånd ges ut om det är nödvändigt för att Sverige ska uppfylla sina åtaganden enligt artikel 13 i Europakonventionen, som anger att den enskilde har rätt till ett effektivt rättsmedel. Det är då konventionsöverträdelsen som utgör grunden för skadeståndet. (Se a. rättsfall p. 16–18 och 33). Detta gäller även i de fall överträdelsen har begåtts av en kommun (se rättsfallet ”Kommunens olaga frihetsberövande” NJA 2009 s. 463).
- 5.6.2.4 Bill Persson gör i denna del gällande att kommunen har gjort sig skyldig till fel eller försummelse vid myndighetsutövning genom att tillämpa bestämmelserna om gatukostnader på ett sätt som har stått i strid med hans egendomsskydd. Bill Perssons uppfattning är att det finns utrymme att – med en konventionskonform tolkning – ge ut skadestånd med stöd av bestämmelsen i 3 kap. 2 § skadeståndslagen.

5.6.3 *Bill Persson har under alla förhållanden rätt till skadestånd med stöd av Europakonventionen*

5.6.3.1 I den mån Bill Persson inte har rätt till skadestånd enligt 3 kap. 2 § skadeståndslagen har han rätt till skadestånd med stöd av Europakonventionen. Skälen för detta är följande.

5.6.3.2 Europadomstolen har slagit fast att konventionsstaterna måste tillhandahålla ett kompensatoriskt rättsmedel i form av skadestånd för överträdelser av egendomsskyddet i artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen. Mot bakgrund av att det i äldre praxis från Högsta domstolen har uttalats att endast uppenbart oriktig rättstillämpning kan grunda skadeståndsskyldighet för det allmänna har bestämmelsen i 3 kap. 2 § skadeståndslagen då inte ansetts som ett effektivt rättsmedel. (Se Stockholms Försäkrings- och Skadeståndsjuridik AB v. Sverige, no. 38993/97, 16 September 2003. Jämför även SOU 2010:87 s. 169.)

5.6.3.3 Staten är alltså, enligt artikel 13 i Europakonventionen, skyldig att tillhandahålla ett kompensatoriskt rättsmedel för överträdelser av artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen. Enligt Bill Persson är förhållandena i hans fall också sådana att det är befogat att tillerkänna honom skadestånd såsom kompensation för överträdelserna.

5.7 Bill Persson har rätt till skadestånd med 656 564 kr

5.7.1 Bill Persson har rätt till ersättning för ekonomisk skada med ett belopp motsvarande de gatukostnader som har belöpt på de nya byggrätter som Bill Persson tilldelats. Dessa kostnader uppgår till (186 956 + 186 123 + 233 485 =) 606 564 kr.

5.7.2 Överträdelsernas art och omständigheterna i övrigt gör att han även är berättigad till ideellt skadestånd med 50 000 kr.

6 BEVISUPPGIFT

- 6.1 Bill Persson kommer av processekonomiska skäl att avge bevisuppgift först sedan kommunen har ingett svaromål.

Som ovan,

Rikard Samuelsson

Alexander Ottosson

BILAGEFÖRTECKNING

1. Detaljplan för bostäder i Hultet, södra delen, Öjersjö, Planbeskrivning 2012-08-28
2. Mark- och miljödomstolens dom den 16 februari 2018 i mål nr F 1857-17
3. Plankarta
4. Förslag till fördelning av gatukostnader för bostäder i Hultet Södra
5. Debitering av gatukostnader för Hultet Södra
6. Faktura